

Združenje žrtev okupatorjev
1941-1945 Kranj
Slovenski trg 1, p.p. 12
4000 Kranj

Poštnina plačana
pri pošti 4101 Kranj

»OPTIMIST«

št. 48

DECEMBER 2018

OBVESTILO O ZAKLJUČITVI DELOVANJA OZ. UKINITEV DRUŠTVA ZDRUŽENJE ŽRTEV OKUPATORJEV 1941-1945 KRANJ

Na zadnji seji, dne 21.9.2018, smo obravnavali delovanje društva v preteklosti in v zadnjem času, predvsem za leto 2017 in 2018.

- Ugotovili smo, da je članov vse manj, kajti največji faktor je starost.
- Poleg tega so člani iz vse Slovenije in nastane že problem prihoda v Kranj.
- Veliko jih biva v domu ostarelih in za vse niti ne vemo novih naslovov
- O smrti članov nas svojci zelo redko obveščajo in zato seznam članstva ne moremo ažurirati

Zaradi vseh teh razlogov imamo velike težave pri izvajanju našega programa in obveščanju.

Vse to navajamo zaradi tega, ker je bilo na zadnji seji sklenjeno, da prenehamo z delovanjem, predvidoma v januarju prihodnje leto. Realizacija dokončnega delovanja in uporabe prostorov, pa predvidevamo, da bo trajalo vse do 31.3.2019. V tem času bomo urejali:

- **osebne kartoteke članov, zato vas prosimo, če želite dvigniti svojo kartoteko, da nam to čimprej sporočite. Dvignete jo lahko osebno, ali pa vam jo pošljemo po pošti. V kolikor tega ne boste storili, bomo kartoteke oddali v arhiv.**
- ostalo dokumentacijo in arhiviranje razstavnih materialov
- arhiviranje razstavnih materialov
- finančne zadeve
- predajo prostora, kjer sedaj delujemo

Da smo se tako odločili, je bilo več vzrokov in sicer:

- Število članstva je vedno manjše,
- neaktivnost in nezainteresiranost članstva
- nezainteresiranost in ignoranca vseh vladnih organizacij za rešitev naših zahtev
- vključevanje mladih je nemogoče, ker so le-ti vedno manj seznanjeni oz. nezainteresirani o dogajanju v času 1941-1945 (II. svetovna vojna).

OB IZIDU OSEMINŠTIRIDESETE ŠTEVILKE »OPTIMISTA«

Pred vami je 48. št. biltena »OPTIMIST«, kjer vas seznanjamo z novicami, poročili in obvestili.

ČLANI ODBOROV ZDRUŽENJA:

<u>Izvršni odbor</u>	<u>Nadzorni odbor</u>	<u>Častno razsodišče</u>
ROVAN FRANC STANE SLADIČ GERJEVIČ FRANC MIŠIČ JOŽICA KATNIK ANA PIRC JELKA GUSTINČIČ FRANC KARUN JANEZ KNEZ JOŽICA KRISTAN IVAN	ROVTAR STANA GERJEVIČ DARINKA KNEZ ANTON PODGORŠEK IVAN	GABRIJEL LOJZKA SINKOVIČ IVAN KUNČIČ VIDA

≈≈≈

OBVESTILO - DELOVNI ČAS in NASLOV SPLETNE STRANI

Pisarna Združenja bo tudi v letu 2019 odprta samo **dvakrat** na teden, in sicer v **PONEDELJEK in SREDO od 9.00 – 12.00 ure.** Naš spletni naslov je: **<http://www.zdruzenje-zrtev.si>**. Kdor ima možnost lahko s pridom izkoristi dostop do spletne strani in se informira o našem delu.

Člani in nečlani pa lahko komunicirajo z nami tudi po elektronski pošti, na naslovu: **zzokranj@siol.net**

OBVESTILO O PRESELITVI: Vse člane ZŽO, ki nas obiskujete v pisarni v Mestni občini Kranj obveščamo, da smo se že pred časom preselili v sosednji prostor – soba štev. 5. Hodnik je zaprt z avtomatskimi steklenimi vrati, katere lahko odprete po navodilih, ki so napisana na desni strani vrat. Če pa vam to ne uspe, lahko prosite uslužbenko v eni od bližnjih pisarn. Vse ostalo je kot prej. V tem prostoru bomo predvidoma do 1.4.2019.

ZAHVALA DONATORJEM

Zahvaljujemo se vsem, ki ste našemu Združenju donirali 0,5 % plačane dohodnine (za leto 2018). **Za naprej pa morate teh 0,5 % nakazati drugi organizaciji – v kolikor tega ne boste storili bo avtomatsko nakazano državi. To marate urediti v mesecu decembru 2018.**

Kot smo vas že obveščali v OPTIMISTU, da smo iz posnetega materiala o dogodkih med II. svetovno vojno v Posavsko – Obsoteljskem pasu, sedaj že uredili enourni film v slovenskem in nemškem jeziku.

Če koga zanimajo pripovedi žrtev iz teh krajev, lahko dobijo ta DVD pri našem Združenju. Cena tega DVD-ja je samo 10 € Za naročilo lahko kontaktirate na tel: 04 2373 553 ali po e-pošti: zzokranj@siol.net. Še naprej pa se bomo trudili urejati materiale za druge dele Slovenije, trenutno je v delu Štajerska.

☺ ☺ ☺

INFORMATIVNA RAZSTAVA V SEŽANI

Že dalj časa po Primorskih krajih postavljamo razstavo dveh panojev o izgonu v taborišča, za kar skrbi naš član, gospod Gustinčič Franc. V mesecu oktobru smo v Sežani dosedanja panoja zamenjali z dvema novima.

Postavitev je prikazana na naslednji sliki.

Postavitev panojev v Sežani

OBISK FAVE ROSE IZ BERLINA IN MARKA KÜNERTA IZ HAMBURGA

Že dalj časa smo se dogovarjali z gospo Favo in gospodom Künertom iz Nemčije, da prideta na obisk v Slovenijo. Zaradi časovnih omejitev, sta uspela šele sedaj uskladiti termin, tako da sta bila pri nas od 4.11. do 7.11.2018.

Prišla sta na našo željo, da bi se dogovorili o eventualni razstavi v Berlinu, Hamburgu ali nekje v okoliških mestih. Idej je bilo kar nekaj, vendar dokončnega dogovora še ni bilo. Dogovorili smo se, da bosta poskušala (vsak v svojem mestu) prepričati institucije za izvedbo razstav. Dogovorili smo se tudi o okvirni vsebini razstave in razstavnih materialih.

Poleg navedenih pogovorov, pa sta želela obiskati še grob gospoda Toneta Kristana in tako smo ju odpeljali v Ljubljano na Žalah. Ogledali smo si tudi mesto Ljubljana in zaključili v Kranju. Pri organizaciji obiska je poleg predsednika sodelovalo še nekaj naših članov.

Na grobu Toneta Kristana na Žalah

OBISKI NAŠIH ČLANOV

Vsak mesec obiščemo vsaj 2-3 člane, ki praznujejo rojstni dan. Obiskov so zelo veseli in nam ob tej priliki povedo marsikatero zgodbo iz časov, ko so bili izgnani ali v pregnanstvu. Prav vsakemu, ki praznuje v določenem mesecu in ga ne moremo obiskati, pa pošljemo pisno čestitko.

Julija smo obiskali gospo ANO KAMENŠEK iz Kranjc

Avgusta smo obiskali gospo ANO KLANČAR iz Kranja

Prav tako smo v avgustu obiskali gospo KAROLINO LEBEN iz Kranja

V oktobru pa smo obiskali gospo STANO ROVTAR iz Kranja

UMRLI ČLANI V LETU 2018

	datum roj.	stanujoč	umrl/a
Rozman Julijana	5.6.1931	Ovsiše 43, Podnart	april
Pušavec Marija	19.7.1942	Dražgoška 4, Kranj	maj
Košir Avgušтина	24.8.1933	Goriče 51, Golnik	maj
Rezman Jože	17.9.1930	Kokra 19, Preddvor	maj
Košnik Polona	26.1.1938	Tovarniška 12, Lesce	junij
Oštir Anton	10.12.1931	Nova vas 78, Zg. Besnica	junij
Gubanc Veronika	12.1.1937	Šorlijeva 3, Kranj	julij
Ažbe Zdenka	12.6.1931	Betonova 36, Kranj	julij
Šeško Vincenc	5.7.1930	Milje 33, Visoko	julij
Flat Terezija	22.9.1926	Gogalova 7, Kranj	avgust
Štular Amalija	29.9.1925	Zg. Bitnje 139, Žabica	september
Gantar Matilda	29.3.1935	Ul.bratov Praprotnik 10, Naklo	

ZBIRKA SPOMINOV NA IZGNANSTVO

Vsi, ki prejimate našo publikacijo »Optimist« veste, da poleg vseh obvestil in dogodkov, ki so se zgodili v določenem obdobju, na koncu vedno objavimo tudi eno zgodbo ali pesem, ki jo je napisal kdo od naših članov in opisuje doživljanja in zgodbe iz časa izgnanstva in po vrnitvi v domovino.

SPOMINI, KI NAJ SE ZAPIŠEJO IN SE NE SMEJO POZABITI:

Spomine je zapisal Andrej BABIČ iz Kranja

Opis dogodka, ki se je zgodil 21.4.1944

Lahko bi rekel – smola in sreča v isti vreči. Ni še minulo teden dni, ko sem padel (na Lancevem) v zasedo Nemcem in bil tam hudo ranjen v koleno desne noge, v zapestje desne roke in pri bežanju izpahnil še levo nogo, so me Nemci dobili vsega v obvezanega in v deskah v karavli nad Lipnico. Izdajalec je dobro opravil svojo nalogo, vedel je namreč, kam so me tovariši odnesli na zdravljenje.

Bilo je v jutranjih urah, ko so tovariši, ki so bili v tej karavli, že odšli v razne kraje, vsak s svojo nalogo. V karavli sva ostala le dva, jaz – ki sem bil popolnoma

nepokreten in partizan – terenski delavec, ko so Nemci obkrožili karavlo. Ležal sem na zgornjem pogradu, brez orožja pri sebi. Bili smo prepričani, da ni mogoče, da bi kdo nepoklican prišel neopažen do tega kraja. V vasi smo imeli dobro organizirano obveščevalno službo in zato smo bili prepričani, da ni mogoče da bi prišlo do presenečenja. Izdajalec je to dobro vedel in zato vodil Nemce po poti, kjer jih vaščani niso opazili, do karavle. Na pot sta šli dve manjši koloni, ki sta se pri karavli združili. Znak, da sta skupini prispeli na cilj in da sta pripravljena za napad, je bil strel. Partizan, ki je bil z mano, se je reševal sam, zapustil me je, prepričan, da mi ne more pomagati. Rešil se je, bil je domačin, vendar se je po vojni preselil v Ljubljano, ker mu niso odpustili strahopetnega dejanja. Slišal sem klice Nemca: »Wer ist drünn..... – kdor je notri, naj pride ven«.

Drugače pa se je odločil, takrat kurir, ki je malo pred tem odšel iz karavle. To je bil Franc Golmajer – Tone, ki sedaj živi v Sp. Lipnici, po domače pri Frtuni. Ko je zasišal streljanje, je vedel da je napadena karavla in da sem jaz tam, brez moči da se branim in rešim pred napadalci. Vrnil se je, planil v karavlo, čeprav je bilo streljanje vse naokoli, me zgrabil, vrgel na svoja pleča in odhitel k vratom. Nemci so to videli in pričeli močno streljati na vrata. Tone je planil iz karavle, padel sem mu iz hrbta in se začel kotaliti po močno strmem pobočju v dolino in se tako reši obroča. Tone mi je sledil, takrat pa je na pomoč prihitela tudi partizanka Majda Pogačnik iz Lipnice. Ker me nista mogla odnesti, sta me zakopala v listje in preko nametala še vejevje, sama pa sta se umaknila v bližino in opazovala kaj se bo zgodilo. Vse kar sta mogla, sta naredila in mirno lahko rečem, da sta mi rešila življenje. V zahvalo sem dal svoji prvi hčerki ime Majda.

Spet sem imel srečo. Ne daleč stran je bil 4. Jelovška četa Gorenjskega odreda, kateri sem pripadal in bil njen obveščevalec. Ko so zaslišali strele, so takoj ugotovili, da so Nemci napadli karavlo in da se sam ne morem braniti. Četa je šla takoj v napad, a medtem so Nemci že zažgali karavlo in ko so prišli partizani do nje, je bila že vsa v plamenih. Prepričani, da sem jaz notri, so vdrli v gorečo karavlo, a na srečo mene ni bilo več notri. Pomislili so na dvojje – ali so me zajeli Nemci, ali pa mi je uspelo pobegniti. Partizani so z jurišem pregnali Nemce. Jaz v svojem skrivališču nisem mogel videti kaj se dogaja, a kmalu sem opazil bežeče Nemce, ki so jim sledili partizani. Ugotoviti so namreč hoteli, ali so me Nemci ujeli, a ko so videli, da me ni, so me pričeli iskati v okolici. Kmalu me je našel Knapčev Blažek. Pridružila sta se tudi Tone in Majda in veselje je bilo nepopisno. Napravili so nosila in me odnesli v četo.

Zdravil sem se dobro, čeprav so prav v tem času Nemci prehajkali vso Jelovico. Partizanske enote, ki jih je bilo ta čas na Jelovici veliko, so minirale železniško progo Kranj – Jesenice. Nemci pa so hoteli to strateško točko zavarovati. Dodelili so mi šest borcev, da so me nosili iz kraja v kraj in me varovali pred Nemci. Štirje so me nosili, dva pa sta bila za zavarovanje. Med seboj so se morali menjavati, saj po kritih poteh Jelovice ni lahko nositi ranjenca. Težko pa je povedati, kako se počuti ranjenec na nosilih sredi ofenzive, popolnoma odvisen od drugih.

Kmalu sem s pomočjo palice lahko hodil sam, kar pa je bilo za mene spet usodno. Premeščen sem bil v štab Kokrškega odreda – obveščevalno službo. Moral sem preko Save in tam, skupno z borci, ki so prenašali eksploziv, doživel nov napad Nemcev. Napadli so nas sredi Save pri belem dnevu. Kako sem s palico, ki mi je pomagala, da sem lahko hodil, prebrodil Savo, res ne vem. Veliko tovarišev je ostalo za vedno v Savi. Spomenik, ki stoji ob Savi, v bližini Podnarta, priča o dogodku, ki je zahteval več človeških žrtev.

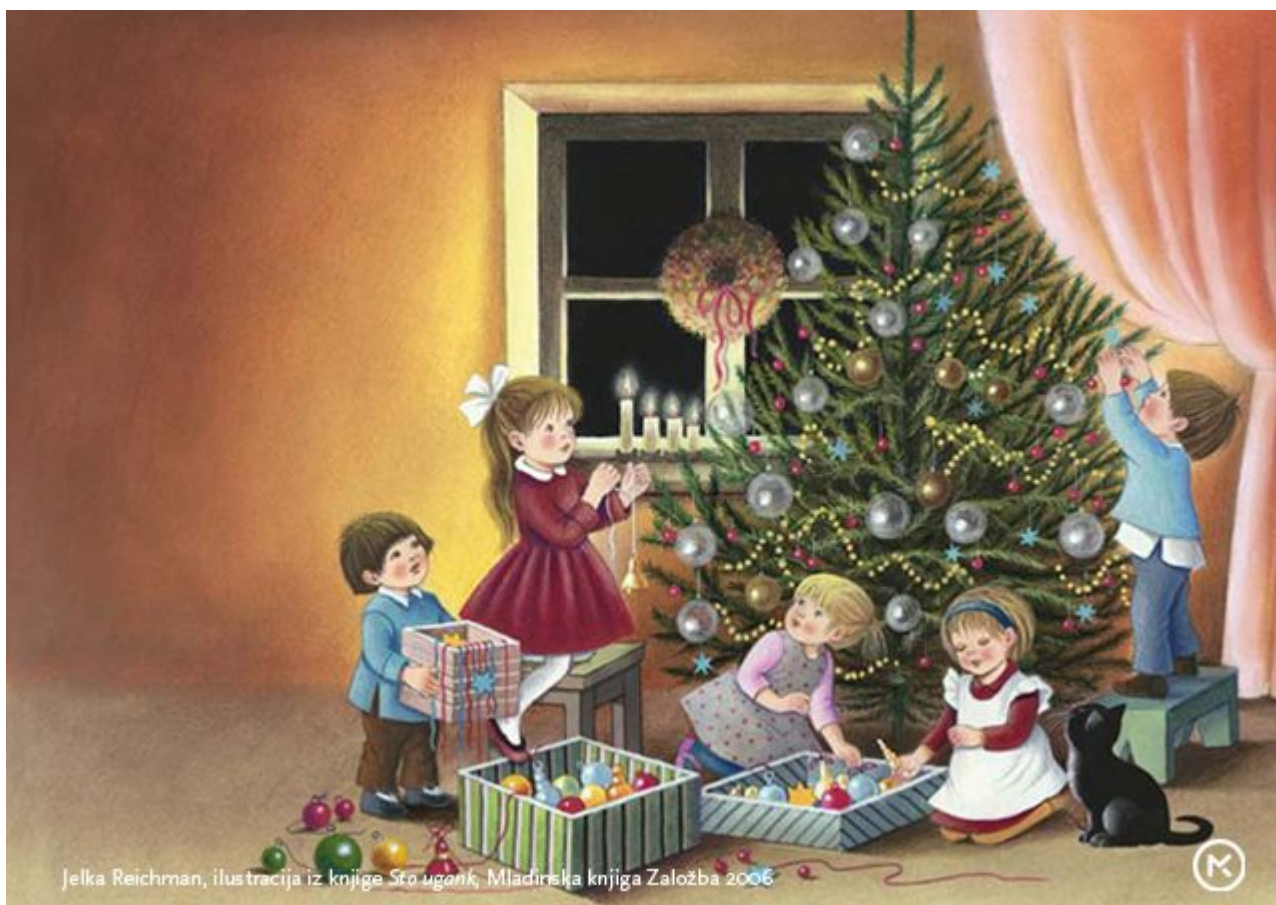
Bilo je še veliko podobnih doživetij.

Bliža se najlepši čas v letu.

Čas, ko se spominjamo preteklosti in pričakujemo prihodnost.

Čas, ko se želja po sreči, zdravju in uspehu seli iz srca v srce.

Naj se vsem uresničijo sanje, udejanjijo želje in izpolnijo pričakovanja.

V letu 2019 vam in vašim bližnjim želimo, da bi bilo vsega dobrega v izobilju
in da bi lepo preživeli Božične in novoletne praznike.

ZŽO 1941-1945 KRANJ

